

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.33. Tarasii obitus. Nicephorus Patriarcha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Seculum IX.

A.C. 806.

p. 1089.

Sup. n. 6.

Alterum Cliffæ Concilium habitum est anno octingentesimo tertio duodecima Octobris. Cum Adelardo aderant Episcopi duodecim, qui subscriperunt, & post eorum singulos, Abbates & Presbyteri ipsis subditi. Adelardus iterum querelas movit, quod Rex Offa, sedente Jamberto Antecessore suo, multa usurpasset, rursusque, potestate a Leone Papa accepta, Anathema dixit omnibus illis, qui similia attentarent.

Prohibuit, ne Monachi Dominos Laicos sibi eligerent, sed Regulam exacte fervarent. Ex subscriptione hujus Concilii visuntur nomina Episcopatum, qui tunc Ecclesiæ Cantuariensi suberant, eaque hodie ita mutata sunt, ut difficulter cognosci possint.

§. XXXIII.

Tarasi Obitus. Nicephorus Patriarcha.

Theoph. an.

4. p. 407.

vit. Boll. to.

5. p. 588.

Constantinopoli Tarasius Patriarcha vivis excessit 25. Febr. Indictione decima quarta, nempe anno octingentesimo sexto, postquam hanc Sedem annis viginti & uno & duobus mensibus tenuisset. Quamvis esset senectute & morbo fractus, non tamen omittebat Sanctum Sacrificium offerre, (*) sed te-

bula

(*) Hier hat unser Protestant schon wiederum die

bula lignea, quæ ante Altare ponebatur, debile corpus sustinebat. Unde discimus, non fuisse licitum ipsi Altari incumbere. Sepultus est prope Bosphorum in Monasterio, quod in Ecclesia omnium Martyrum fundaverat, atque numero Sanctorum adscriptus. Festum ipsius Constantinopoli tempore ejusdem Successoris jam anno octingentesimo decimo tertio celebrabatur.

Sæculum IX.
A. C. 806.
Mart. Rom.
25. Febr.
Theoph. p.
424. vit.
S. Niceph.
n. 21. Boll.
to. 7. p. 298.

Tarasio defuncto, cum Nicephorus Imperator de eligendo Successore Episcoporum, Monachorum & Senatorum præcipuos atque inter alios S. Platonem & S. Theodorum Studitam consulueret, S. Plato suffragium suum scriptum dedit; imo solitudinem & stabilitatem Monachi reclusi violavit, & quemdam Monachum Imperatoris propinquum noctu adiit. Sed ejus sententia non placuit. Habemus S. Theodori responsum, in quo excusat, quod neminem nominet, & Imperatorem hortatur, ut in Electione Patriarchæ non Episcoporum solum & Abbatum sed etiam Stylitarum & Solitariorum inclusorum rationem haberet. Unde discimus, quod Stylitarum Institutum

vit. Plat. c. 6.

ep. 16.

Sup. Lib.
XXIX. §. 8.

die Worte offrir le Saint Sacrifice, gegeben: das Heil. Abendmahl austheilen, auf der 474. Seite. Andere Fehler sind so groß und vielfältig, daß manche Seite nicht verständlich ist.

Sæculum IX. tutum trecentis quinquaginta annis,
A. C. 806. S. Simeone ejus Auctore extincto, per-
 stiterit.

Theoph.
 p. 407.

Sup. Lib.
 XLIV. §. 24.

Imperator ad occupandam Sedem Patriarchalem nominavit Nicephorum, olim Antecessoribus suis ab Epistolis, qui communi consensu Clericorum & populi electus est, Platone & Theodoro Studita fortiter repugnantibus, quod dicerent, Laicum subito ad Episcopalis Dignitatis apicem non esse evehendum. Sine dubio arbitrabantur, recens hoc factum electioni Tarasii junctum posteris pessimum exemplum futurum esse. Imperator indignatus, esse qui voluntati suæ resisterent, Platonem abstrahi, & diebus viginti quatuor in angusto carcere teneri jussit, quibus elapsis concessit, ut ad suum Monasterium reverteretur. Nonnulli etiam Monachi ipso jubente carceri dati, de aliis quæstio habita. Omnes ipse ejicere meditabatur, nisi viri prudentes aliud suasissent; nec enim Imperatorem nec Nicephorum Patriarcham ferendæ invidiæ populi pares futuros, si sub auspiciis Regiminis Ecclesiastici septingentorum congregatio Monachorum Disciplinam Theodori sequentium pelleretur.

Nicephorus vero in Die Paschatis, duodecima Aprilis anno octingentesimo sexto Patriarcha ordinatur.

Nice-

Nicephorus natus erat Constantino-
 poli anno circiter septingentesimo quin-
 quagesimo octavo, cujus parens Theo-
 dorus, Imperatori Constantino Coprony-
 mo ab Epistolis, delatus, quod Imagines
 adoraret, idque libere confessus, post mi-
 nas & verbera munere suo privatus &
 in exilium ejectus est. Iterum revoca-
 tur, novis tormentis tentatur, atque Tra-
 ditioni Ecclesiæ inhærens ab Imperatore
 Niceam relegatus, ibidem fato functus
 est. Eudocia uxor ejus, quæ nunquam
 a latere viri sui avelli passa erat, maxi-
 ma sollicitudine filium Nicephorum nec-
 dum adolescentiæ annos egressum edu-
 cavit, & tandem vitam Monasticam est
 amplexa. Nicephorus eodem Notarii
 munere, quo olim pater suus, Constanti-
 no & Irene imperantibus, atque etiam
 in septima Synodo functus est.

Is cum sacra Doctrina Religionis
 Scientias profanas, Grammaticam, Rhe-
 toricam, & omnes partes Mathesis atque
 Philosophiæ conjunxerat. Ut negotio-
 rum tumultum effugeret, fundavit Mo-
 nasterium in loco sterili & injucundo,
 quo secedens non tamen Monasticum
 Institutum amplexus est, sed orationi &
 litteris vacans in humilitate & omni vir-
 tutum genere exercebatur. Deinde
 vero jubente Imperatore & Imperatrice
 e solitudine egredi, & magni Hospitii

Hist. Eccles. Tom. X. T t Con-

Sæculum IX.
 A. C. 806.

vit. c. I.

Nicephorus
 Patriarcha.

Act. 2. p. 99.

c. 2.

Sæculum IX. Constantinopolitani curam in se suscipere compulsus est. Jamque secundo ad dilectam solitudinem redierat, cum ab Imperatore Nicephoro ad recipiendam Dignitatem Patriarchalem evocatur. Ille quidem tantum onus subiit, sed repugnante animo, & prius habitum Monasticum induit. Stauratius Imperatoris filius, anno octingentesimo tertio mensis Dec. coronatus, sua manu comam abscidit Patriarchæ, qui omnibus Ordinibus per gradus & tandem Sacerdotio initiatus est. Cum consecraretur, manu tenebat librum, quem ad Fidem defendendam scripserat, eumque finita Cæremonia post Altare deposuit.

§. XXXIV.

De Rebus Franciæ.

Cap. 10. 1.
p. 429.
v. *Cont. an.*
806. n. 29 35.
art. 15.

In Occidente eodem año octingentesimo sexto Carolus Imperator ingravescente ætate in conventu Procerum Theodonsvillæ Regnum suum divisit in partes, in quibus tres Filii sui Carolus, Pipinus & Ludovicus post obitum suum regnarent. De Imperio & Ducatu Romano illi annexo nulla mentio, quia de eo decernere Imperatori necdum placebat. Sed inprimis tres Fratres hortatur, ut sequentes exemplum Caroli avi sui, & Pipini Parentis, junctis viribus Ecclesiam S. Petri defendendam in se susciperent, jura